

ادامه از صفحه اول

آنچه برای روحانی شگون ندارد

اگر دولت روحانی بر آن است دولتی بلندبند باشد چه مسیری را پیش رو دارد؟ عبور نه‌چندان دشوار کابینه از مجلس چه اثراتی در آینده وزرا خواهد داشت؟ آیا هم‌چنان رویه مجلس با وزرا چنین خواهد بود. اگر چنین باشد، بُدا به حال مردم، اگر چنین نباشد، بدا به حال وزرا که به مصلحت‌اندیشی خو کرده‌اند. اما درست یا غلط چشم امید مردم بیش از مجلس به دولت است و مجلس را در راستای دولت می‌بینند، اگر چه چند صباحی نماینده‌های پرچمی برافراشته که فراتر از دولت بوده و این، استثنایی است بی‌قاعده. اگر مجلسی آمده فراتر از ملت، شععی بوده در باد، آنچه دولت بلندار را ممکن می‌سازد نمایندگان استثنایی و مجلسی فراتر از ملت است. دولتِ بلندبند چه مسیری در پیش دارد؟ دولت بلندبند بیش از هر کارِ ساختاری باید تهدیدها را از سر راهش بردارد. اگر زمانی تهدید خارجی خواب را از چشمان دولت می‌ربود اکنون فقر و گرسنگی و بی‌کاری است که آن را تهدید می‌کند. تهدیدی ساده و سنگین: «مردم فقیرند». دو واژه‌ای که نباید زیاد تکرارشان کرد. با تکرار این واژگان دو اتفاق رخ خواهد داد، این تکرار به‌طرز کاذبی این تصور را شکل می‌دهد که برای فقرا کاری انجام داده‌ایم و با تکرار بیش‌ترش آن را از معنا تهی می‌کنیم. «مردم فقیرند» را هاشمی این‌گونه تکرار کرد. عده‌ای فقیرند و عده‌ای ثروتمند که در طول زمان به‌همت ثروتمندان، فقرا ثروتمند خواهند شد. هاشمی رفت اما ثروتمندان ثروتمندتر و تازه‌به‌دوران‌رسیده‌ها اخلاص‌گر و مردم فقیرتر شدند. فقر نشئت‌گرفته از فاصله طبقاتی میراث دولت هاشمی است که به خاتمی رسید. خاتمی بسیار تلاش کرد این میراث را با همت دولتش از جا برکند، اما سختی بود که آسان میسر نمی‌شد. پس آن را دیگر بر زبان نیاورد تا خواب دولتش آشفته نشود و امید مردمی که به او لبسته‌اند از سست نرود. احمدی‌نژاد که از راه رسید، «مردم فقیرند» را آن‌قدر تکرار کرد تا بی‌معنا شد. احمدی‌نژاد می‌اندیشید راه درست را برگزیده است. برای ترسیدن آن‌ها از هیولا باید نام آن را بسیار تکرار کرد، اما یک نکته تاریخی را فراموش کرده بود، بی‌متناکردن مفاهیم باعثنا، از جمله فقر شگون ندارد و سرآرخ دامن‌گیر آدم می‌شود. این‌هم میراث احمدی‌نژاد برای روحانی، فقر از معنا تهی شده، که دیگر حتی کارکرد تبلیغاتی هم ندارد. فقری که شگون ندارد، دامن‌گیر هر دولت بشود زمیش می‌زند. دولت‌های بعد از انقلاب با همه تفاوت‌هایشان مسیر مشابهی را طی کرده‌اند. این دولت‌ها با آغاز یوقانی درصند تا بنیان مشکلات را از جا بَر کنند. دولت روحانی با همه مشابهت‌ها نباید راه دولت‌های دیگر را برود. مردم، دیگر در انتظار توفان‌های بنیان‌رِه نیستند. آنان فعلا به حداقل‌ها رضایت داده‌اند. این‌هم از «دولت» دولت روحانی است که تلقی مردم از حداقل‌ها، محتاج‌نبودن به نان شب است. این خواسته برای دولت روحانی حداقل است یا حداکثر!

❖ **زمان بلندبند و زمان چرخنده مفاهیمی هستند که از کتاب «تجدید بومی و بازآندیشی تاریخ» نوشته محمد توکلی طرقي، نشر پردیس دانش عاریه گرفته‌ام.**

کابینه و یک همه‌دان دیگر

به‌طورمثال رئیس دانشکده طب یا رئیس دانشکده حقوق و دانشکده فلسفه باید از بین پزشکان و حقوق‌دانان و فلاسفه‌ای انتخاب شود که ضمن ملبس به این کسوت‌بودن، باید معیارهای مهم دیگری هم از نظر سن و مسئولیت‌های قبلی داشته باشد و طبعاً نه مسن‌ترین و نه بهترین از حیث آن فن و نه بهترین سابقه که ترکیبی از همه این‌ها را باید داشته باشند و

در این میان قطعاً کمترین اهمیت را علائق سیاسی بازی می‌کنند. این نکته اگرچه در مواردی که برشمردم آشکار است – و البته در همان موارد هم به‌هیچ‌وجه

به شکل علمی رعایت نمی‌شود – اما در بسیاری از مسئولیت‌های دیگر حتی به چشم هم نمی‌آید. جدل آنکه پیشرفت دانش و تکنولوژی مدیریت، انتخاب مدیر

در هر مؤسسه‌ای را به شکل یک پروژه کاملاً علمی حای کابیلان‌ها و مقالات تحقیقاتی در آورده است؛

مقالات تحقیقی‌ای که بتوانند باعث بهبود این انتخاب

شوند. بنابراین بنا بر نظر غیرتخصصی نگارنده، اینکه

رئیس‌جمهور محترم در پیشین کابینه چه ملاحظات

و چه محدودیت‌هایی داشته خیلی مهم نیست. مهم

آن است که رده‌های پایین‌تر از کابینه را بتواند از مدیرانی

بجیند که طبق آخرین معیارهایی که در دنیا وجود دارد

– و در همه‌جا استفاده می‌شود و ما استفاده نمی‌کنیم–

انتخاب شوند! و از آن مهم‌تر در هر سازمان و تشکیلاتی

به فراخور، قانونی برای نحوه تعیین مدیر و آیین‌نامه‌ای

برای عدم تخطی از این قانون تدوین شود. شاید با تغییر

کابینه‌ها مدیران وسط تا پایین حتی رؤسای دانشگاه‌ها

و دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی با اتوبوس تغییر نکنند؛

یعنی معیارهای انتخاب مدیران آن‌قدر سنجیده باشد

که امکان دخالت از بیرون در آن وجود نداشته باشد. در

این زمینه تجربه‌ای چندصدهاله در حوزه‌های علمیه

ما وجود داشته و همواره عالم‌ترین و باتقو‌اترین‌ها، علما

با انتصاب و نه با رای‌گیری انتخاب می‌شده‌اند؛ نوعی

انتخاب طبیعی جریان داشته که نتیجه‌اش همیشه

درست و حای کمترین چالش بوده است. در جامعه

مدنی که کسی چندان در بند مسائل سیاسی نیست

یا نباید باشد و تنها تغییرات جزئی واقعیت دارند،

انتخاب مدیران تنهاتوتها بر اساس کاردانی‌ای که

معیار عینی‌اش مکانیسم درون‌زای همان مجموعه

و سازمان‌های مرتبطش است و با رعایت عدالت بین

تمام واجدان شرایط، یک درخواست ملی جدی است.

این‌ها همه نکاتی است ناگفته آشکار که متأسفانه باید

گفت و باز هم گفت!

شرق: زنگنه بنا بر وعده‌ای که داده بود، بازم هم تاکید

کرده توتال فقط مدیریت کار و مهندسی مخزن را در

فاز ۱۱ پارس جنوبی بر عهده خواهد گرفت و باقی

کار به پیمانکاران واگذار خواهد شد. همان‌طور که

پیش‌تر در توافق وزارت نفت و توتال آمده بود، توتال

اعلام کرد از شرکت‌های ایرانی در استانداردهای

بین‌المللی در این پروژه استفاده خواهد کرد. حالا

وزیر نفت برای بار چندم با حضور در جمع فعالان

اقتصادی خوزستان، روی این نکته تاکید کرده و

از شرکت‌های ایرانی خواسته توان خود را در حد

استانداردهای بین‌المللی بالا ببرند تا توتال از آنها

در این پروژه استفاده کند. وزیر نفت با بیان اینکه

قراردادهای IPC فرصت بسیار خوبی برای زنجیره

تولیدکنندگان در بخش نفت است، گفت: توتال

در قرارداد منعقدشده جز مدیریت کار و مهندسی

مخزن، هیچ کار دیگری را خود انجام نمی‌دهد.

به گزارش ایسنا، بیژن نامداززنگنه در نشست با

فعالان اقتصادی خوزستان که در محل استانداری

در اهواز برگزار شد، اظهار کرد: در قراردادهایی که

فاینانس می‌شوند، کشور خارجی کاری نمی‌کند تا در

داخل کشور طرف قرارداد اشتغال ایجاد شود، بلکه

دنبال آن است تا اشتغال و کار در کشور خودش

ایجاد شود. در قراردادهایی که به صورت فاینانس

انجام می‌شوند، حدود ۷۵ درصد کار در کشور

فاینانس‌کننده انجام می‌شود و باقی آن در داخل

ایران است.

توتال فقط مدیریت کار و مهندسی مخزن را برعهده دارد

وزیر نفت تصریح کرد: ساخت بخش کمی

از تجهیزات در بحث قراردادهای فاینانس با

چانه‌زنی‌های فراوان در اختیار ایران قرار می‌گیرد

و عمدتاً کارهای ساخت ساختمان و عمرانی درون

کشور انجام می‌شود. در این زمینه چاره‌ای نداریم و

به دلیل اینکه پولی برای این کار نداریم، مجبور

هستیم بسیاری از کارها را با فاینانس انجام دهیم.

این مسئله باعث می‌شود تولیدی در کشور صورت

نگیرد یا اگر تولیدی نیز انجام می‌شود، با چنین

شرایطی باشد. زنگنه با اشاره به اینکه قراردادهای

IPC در وزارت نفت امضا می‌شوند و پولی که

می‌دهند پول آزاد و دلار نیست، عنوان کرد: توتال

در قرارداد منعقدشده، جز مدیریت کار و مهندسی

مخزن هیچ کار دیگری را خود انجام نمی‌دهد. توتال

در این قرارداد نه حفاری می‌کند و نه لوله می‌سازد

و باید سایر کارها را به صورت مناقصه در اختیار

فهرست شرکت‌هایی که وزارت نفت تایید می‌کند،

قرار دهد.

محدودیتی برای شرکت‌های ایرانی وجود ندارد

او ادامه داد: در این مناقصات، اگر صدردرصد کار

را شرکت‌های ایرانی برنده شوند نیز هیچ محدودیتی

وجود ندارد و تمام پنج میلیارد دلار در بحث قرارداد

توتال، می‌تواند در اختیار شرکت‌های داخلی قرار

بگیرد. در این زمینه، تنها یک شرط وجود دارد که

باید شرکت‌های ایرانی دارای صلاحیت باشند. این

صلاحیت، صلاحیت عبادی و سیاسی نیست، بلکه

شرکت‌ها باید دارای صلاحیت فنی باشند.

خطر در کمین شرکت‌های ایرانی کم‌توان درامور فنی

وزیر نفت اظهار کرد: ایرانی‌ها معمولاً در کارهای

فنی گیر می‌کنند و حتی در بحث قرارداده‌ها هم گاهی

خطر اینکه شرکت‌های ایرانی از فهرست مناقصه‌ها

حذف شوند، وجود دارد. برخی از شرکت‌های

داخلی در ایران، به حادثه افتخار می‌کنند؛ اما در

دنیا دنبال آن هستند تا کارها بدون حادثه انجام

شوند؛ اما برخی از شرکت‌های داخلی به اینکه در

کارهایشان کشته می‌دهند، افتخار می‌کنند.

هشت ماه فرصت برای شرکت‌های ایرانی

زنگنه عنوان کرد: شرکت‌های داخلی باید یاد

بگیرند در کلاس بین‌المللی کار کنند. در این زمینه در

بحث قرارداد توتال، اعلام کرده‌ایم برای شرکت‌های

داخلی کارگاه آموزشی برگزار شود. همچنین توتال

اقتصاد

وزیر نفت به شرکت‌های ایرانی هشدار داد

اولتیماتوم ۸ ماهه زنگنه

شرایط تایید صلاحیت شرکت‌ها را برای شرکت‌های

داخلی شرح دهد. تازمانی‌که توتال بخواهد از

شرکت‌ها برای بحث مناقصه‌ها دعوت کند، حدود

شش تا هشت ماه فرصت باقی مانده و در این زمینه

شرکت‌ها می‌توانند خود را با شرایط تطبیق دهند

و آماده‌کنند. او ادامه داد: شرکت‌های داخلی اگر

در بخشی ضعف دارند، با شریک خارجی خود را

تقویت کنند و باهم در مناقصات شرکت کرده و پیروز

شوند. در قرارداد توتال، اگر ساخت داخل تا ۱۰ درصد

گران‌تر باشد، به شرکت داخلی کار واگذار می‌شود و

این مسئله در اسناد قرارداد آورده شده است.

توتال، شرکت‌های ایرانی معتبر از ارزیابی می‌کند

وزیر نفت با بیان اینکه اولویت در ادبیات حقوقی

معنا ندارد، اظهار کرد: تمام شرکت‌های ایرانی